

Atelier

pauză de filmare

Cei cu privirea in pamant

Este interesant de observat cum credinciosii practicanti ai marilor religii monoteiste au, in cele mai multe cazuri, un obicei cam ciudat: ingenunchierea, prosternarea cu fruntea la pamant sau, cel putin, privirea lasata in jos...in locasurile de cult, in anumite momente ale serviciului religios sau in relatia cu slujitorul din biserica, templu...cel investit cu sfintele taine, preot, rabin sau cum se mai cheama...

Cu siguranta este o exersare a smereniei (umilintei) facuta in nadejdea ca exersand-o in plan fizic aceasta va fi dobandita intr-un final si in plan spiritual; pentru ca trufia este, nu-i asa, un mare pacat; din pacate nu se specifica la cine se refera, in fata cui nu trebuie sa fim trufasi; pentru ca Unul este Dumnezeu...sau avem mai multi?

De asemenea, aceste gesturi de maxima umilinta au putut fi intalnite (si inca mai sunt) in toata Asia chiar si in lumea laica, nu neaparat in viata religioasa mai ales in relatia cu

cei superiori pe scara sociala sau ierarhica...inclusiv privirea in pamant; in unele locuri, timpuri si situatii cei indrazneti platind si cu viata pentru o privire prea directa sau prea...normala. Cu siguranta acest tip de respect care aduce mai mult a teama daca nu spaima in fata "stapanului" vine din indelungata experienta a popoarelor respective privind dramaticele excese si cruzimi manifestate de acei "stapani" in exercitarea autoritatii si puterii lor; pana in ziua de azi se poate observa o slaba apetenta a zonai "euroasiatice" pentru ceea ce in zona "euroatlantica" de cheama ...democratie si stat de drept.

In Europa si mai cu seama in cea apuseana, in afara sferei bisericesti inchinaciunea in fata "seniorului" consta de regula in cel mult o ingenunchere si aceasta pe jumătate, uneori (eventual in sarutarea inelului episcopului sau al... "nasului"). Mai elegant si mai recent, se facea o reverenta uneori simandicoasa, de catre civili sau un salut scurt si sobru cu pumnul la inima, de catre purtatorii de sabie...

Pana la urma, secularizarea vietii sociale acolo a inceput (si am fi tentati sa credem ca acolo s-a si oprit...daca nu am avea cateva exemple din afara Europei sau Americii...) si se caracterizeaza prin suprematia Legii – unii rautaciosi dintre habotnicii diverselor religii chiar reproseaza Occidentului ca l-a inlocuit pe Dumezeu cu Legea; de parca nu chiar El ne-ar fi dat si primele legi!?

In sfarsit, revenind la credintele religioase si la diversele forme de dialog cu puterile superioare, constatam ca multe religii animiste, samanice, politeiste, etc. prezinta rar sau de loc aceste manifestari umile, de cele mai multe ori privirea fiind indreptata inspre interior, in unele situatii sau pur si simplu in sus, spre cer, in alte cazuri. Un studiu interesant se poate face cu privire la tinuta prizonierilor daci reprezentati in statuile de pe Arcul lui Constantin sau de prin diverse muzee ale Europei si nu numai...

Ne punem asadar fireasca intrebare fata de cat din "civilizarea" omului modern nu este de fapt decat o "dresare" pusa in opera mai ales prin religie. Atentie: ne referim aici nu la credinta ci la institutiile care au preluat cu de la sine...putere intermedierea relatiei dintre Dumezeu si om; si mai ales ne intrebam Cui Foloseste?

Legat de "preluare" un studiu interesant de caz este aparitia, formarea si consolidarea institutiei bisericii crestine (la inceput una), despre aceasta chiar fiind disponibile nenumarate surse de informatie – ca despre Zeus, Atena, Ares si ceilalti chiar nu avem decat...legende.

Ideea este ca oamenii „civilizati” cu privirea atintita spre pamant au un statut corespunzator in aceasta lume si ca urmare o atitudine pe masura, in timp ce oamenii „primitivi” care privesc de obicei spre cer, fie acesta insorit sau innourat si adeseori in ei insisi ...au si ei o atitudine si ca urmare un statut, semnificativ diferite, in aceasta lume.

Bibliografii abuzate

Circula mai ales in mediul online diverse informatii senzationale (gen teorii de paleoastronautica, aparitii ET, porti stelare, tuneluri secrete, ...) bazate pe o bibliografie tip citate din citate din citate din mereu aceiasi autori care de fapt era doar unul (primul) si acela cam contestat daca nu chiar dubios; in final nu putem avea acces la nici o dovada (proba, pentru anglofoni) si evident nici nu are cine raspunde la intrebari; sau mai nou, unele povesti sunt direct extrase din lucrari beletristice sau chiar de fictiune pe care postaci infierbantati le confunda cu articole documentare sau, mai grav, cu lucrari stiintifice; si uite asa, dupa principiul ca nu iese fum fara foc, lumea "buna" le stie pe toate...si afirmatii repetate suficient de mult timp, chiar daca usor cabotine, sfarsesc dupa o vreme in a deveni "bibliografie" acceptata de marele public, mai ales de categoria semidocta care, inevitabil, este si cea mai activa!...ca, vorba lui

Moromete: *daca scrie la gazeta!*

Fenomenul nu este nou, este intalnit inca din anii 60-70 in diverse publicatii periodice, gen reviste saptamanale de stiinta popularizata, sau chiar carti, dar internetul a reusit sa-i dea dimensiuni grotesti (face desigur parte din farmecul realitatii de pe www).

In paranteza spus, cea mai "tare" sursa este aceea a comunicarii din astral! cand iti zice unul (sau una) ca a fost contactat/a de o entitate, ...etc...mai intreaba ceva daca ai tupeu!

Procesul aflarii Dreptatii se desfasoara manipuland chestii concrete!

Vedem in unele filme cu povesti din timpurile magice (gen Stapanul inelelor, Harry Potter, etc) cum pe vremuri magia era prezenta in viata de zi cu zi, atat la nivel individual cat si social; desigur, asta e in filme! niste povesti moderne.

Dar mai sunt si carti, pentru cei care mai obisnuiesc sa citeasca; unele foarte vechi, deja clasice! si ce daca? genul de fictiune nu pare sa fie apanajul exclusiv al timpurilor noastre.

Acuma, in ultimii ani, adica circa ...de cand lumea, oamenii seriosi de stiinta au cam facut progrese cu para stiintele, meta stiintele, radiestezia, radionica, info-energetica si cum s-or mai numi altele si se pare ca nu e vorba de curiozitati sau de stiinta pura ci de utilizari foarte aplicate ale acestor tehnici; incepand cu doftoroaia din satucul dintre munti si pana la guverne si alte institutii sau entitati.

Deci aproape toata lumea face si desface, unii chiar la greu; si totusi, in Justitie, dreptatea este stabilita doar prin administrarea de dovezi materiale (probe) si de marturii ale martorilor oculari (nu auditivi, genul: am auzit io ca inculpatul...).

Se pare ca lumea "buna" a facut un pact: facem toti ce vrem cu cele nevazute, care cum, dar cand iesim "pe sticla" ne prezentam doar cu cele...vazute! oare de ce? pe cine vor sa pacaleasca, de fapt? de ce una invata fraierii la scoala si alta e ce patesc ei in viata reala?

Poate, cu putin noroc, se fac si progrese; de exemplu, mai de mult nici nu se punea problema ca inregistrările audio sau video sa fie discutate in instanta, iar acum sunt acceptate.

Studiu de caz: cum dovedeau inchizitorii ca una sau alta facea vraji? pe baza marturiilor unor...binevoitori, care ...ce vedeau? cum fierbe aia o gaina? sau cum...bolboroseste?